Ч. 48 Субота 1 (13) марта 1897. Рік VII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старствах на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вибори до Ради державної з 5-ої куриї.

Львів: На 14.930 голосуючих віддало вчера голоси 9435 виборців на Івана Козакевича, 3235 на Едмунда Мохнацкого, 1812 на Ернеста Брайтера. — У Винниках віддано 11.525 голосів, з тих дістав Козакевич 5281, Мохнацкий 2554, Брайтер 2240 голосів. — З Яричева, Білки шляхотскої і Давидова не наспіли ще результати голосованя, лиш з Давидова, мазурскої кольонії, де єсть всего около 30 душ гр. к. т. обряда, наспіла сумна вість. Підчас бійки межи виборцями убито комісаря виборчого Попеля, тамошного посесора, а жандарми мусїли ужити оружия і застрілили двох селян. Вчера по полудни вислано туди зі Львова пів шквадрони гузарів.

Краків: На 43.651 управнених до голосованя голосувало в Кракові місті і повіті, та в повіті Подґурж 28.699. Послом вибраний Ігнатий **Дашиньский** (социялїст) і одержав 21.302 голосів.

Борщів: В окрузї Борщів-Заліщики-Чорткін-Гусятин-Теребовля-Скалат, на 1007 управнених до голосованя, голосувало 961. Др. Роман Яросевич одержав 475 голосів, радник двору Лукіян Криницкий 447. Прийде до тіснїйшого вибору, котрий відбуде ся нині.

Броди: В окрузї виборчім Броди-Камінка-Жовків-Рава-Сокаль на 987 управнених до голосованя голосувало 941. Послом вибраний Володислав **Гнївош** 522 голосами. Контркандидат др. Олїйник дістав 402 голосів.

Вадовиці: Вокрузї Вадовиці-Бяла-Хшанів-Живець-Віличка-Мисленицї (часть) управнених до голосованя 918 голосувало 883. Вибраний послом Ян **Кубік** підпираний кс. Стояловским 551 голосами. Кандидат партиї людової Малоха дістав 108 голосів, кандидат центрального комітету Зайончек 169.

Коломия: В окрузї виборчім Коломия-Надвірна-Богородчани-Косів-Снятин-Городенка на 997 управнених до голосованя голосувало 977. Вибраний послом о. крилошанин Іван **Гробельский** 533 голосами. Др. Теофіль Окуневский дістав 436 голосів.

Новий Санч: В окрузї виборчім Новий Санч-Нов. Торг-Грибів-Горлицї-Лиманова-Мисленицї (часть) на 879 управнених до голосованя голосувало 807. Послом вибраний Йосиф **Знаміровский** (кандидат комітету центрального). Кандидат партиї людової Поточек дістав 383 голосів.

Перемишль: В окрузї виборчім Перемишль-Мостиска-Рудки-Самбір-Дрогобич на 891 управненик до голосованя голосувало 826. Вибраний послом др. Витовт **Левицкий**. Др. Іван Франко дістав 317 голосів.

Ряшів: На 860 управнених голосувало 851. При першім виборі дістав кандидат центрального комітету кс. Фішер 355, Тибурчи 173. В тіснїйшім виборі вибрано послом кс. **Фішера** 367 голосами.

Сянік: В окрузї виборчім Сянік-Коросно-Ясло-Березів-Добромиль-Лїско-Старе місто на 1023 управнених голосувало 832. Кандидат центрального комітету польского Висоцкий дістав 387, Стапіньский з партиї людової 286, Юл. Красносельский (кандидат краєвого руского комітету) 148 голосів. При тїснїйшім виборі вибрано послом Станісл. **Висоцкого** 426 голосами на 765 голосуючих, Стапіньский дістав 338 голосів.

Станіслави: В окрузї виборчім Станіслави-Рогатин-Підгайцї-Бучач-Товмач на 949 управнених голосувало 926. Послом вибрано Йосифа **Богдановича** 469 голосами. Гурик дістав 456 голосів.

Стрий: В окрузї виборчім Стрий-Турка-Жидачів-Бібрка-Долина-Калуш на 918 управнених голосувало 882. Вибраний послом Казим. **Ройовский** (канд. польск. центр. комітету) 477 голосами. Др. Андроник Могильницкий дістав 402 голосів.

Тернопіль: В окрузї виборчім Тернопіль-Збараж-Золочів-Перемишляни-Бережани на 981 управнених голосувало 888. Вибраний послом Генрих **Вайзер** 484 голосами; о. Алекс. Миронович дістав 402 голосів.

Тарнів: В окрузї виборчім Тарнів-Бжеско-Бохня-Домброва-Мілєць-Пільзно вибрано при тїснїйшім голосованю дра **Винковского** з партиї людової 412 голосами на 792 голосуючих.

Ярослав: В окрузї виборчім Ярослав-Ланцут-Чесанів-Яворів-Городок вибраний послом при тїснїйшім виборі кс. **Пастор** 391 голосами на 744 голосуючих. Желязкевич (социялїст) дістав 353, Господ (з партиї людової) при першім голосованю 201 голосів.

---

52)

Послїдний з Могіканів.

(Повість Джемса Фенїмора Купера).

(Дальше)

Аж ось примховатість медведя як би нараз змінила ся, перестав вже люто бурмотїти, лиш потрясав кудлатою головою, як би від якоїсь внутрішної борби. Став своїм тяжкими лабами ловити ся за вишкірену морду і — голова спала єму на бік, а на еї місци показало ся честне лице полїшука.

— Пс! — відозвав ся Соколине Око, упереджаючи Геварда, котрий вже хотів кричати — тоті злодюги недалеко звідси і кождий голос, що не подобає на якесь чародїйство, готов їх зараз сюди звабити.

— Що-ж то має значити ся пригода?

— Ну, случай може часом більше вдїяти як розум і розвага! — відповів Соколине Око. — Але кожду історию треба з кінця зачинати! Коли ми розійшли ся, завів я Менро'го і Чінґачґука до опустїлої бобрової домівки, де они безпечнїйші від Гуронів як у форті Едварда, бо Індияни з північного заходу уважають все ще бобрів за сьвятих. Ункас і я пішли відтак до другого табору — а ви єго не виділи?

— Та на жаль видів! — Єго зловили і засудили на смерть, завтра зі всходом сонця має згинути.

— Я того побоював ся! — сказав на то Соколине Око засумований. — Отже то єго нещаслива доля привела мене сюди, бо такий хлопчище не повинен би лишити ся в руках Гуронів! Тоті голодранцї були би певно раді з того, коли би могли рівночасно замучити на своїх палях „жвавого оленя" і „довгу рушницю"! — Отже ми оба, Ункас і я, стрітили по дорозї громаду мисливих з їх племени, що вертала домів — Ункас в своїй злости загнав ся за далеко за одним втїкаючим боягузом і попав ся в засїдку. Можете собі подумати, як я гнав ся за Гуронами, коли они того щирого хлопця зловили! Одного з підеїшвих моя „убийниця" таки на місци поклала трупом — але против цілої громади мисливих я сам один не міг нїчого вдїяти. Я підійшов аж близько під їх хати і ось щасливий случай привів мене на місце, де один з їх найбільше люблених знахорів чортополохів як-раз перебирав ся. Я дав єму раз по голові та й приголомшив проклятого брехуна, відтак звязав єго і не надумуючи ся богато убрав ся в єго одїнє та взяв ся сам удавати медведя.

— Ну та й добре Ви удавали.

— На що-ж би я жив тілкі часи в лїсах, як би не научив ся бодай трохи удавати рухи медведя. Але скажіть же, де дївчина?

— Господь знає де — я ще не міг і слїду еї знайти.

— Хиба-ж Ви не чули, як Давид сказав: Она жде на вас і єсть недалеко!

— Я гадав, що він говорить о нещасливій недужій.

— Де-ж там — ті слова мали глубше значінє. Отся печера подїлена на пересїки. — Ну, медвідь чей уміє й лазити, отже розгляну ся там в горі!

Сказавши то вилїз полїшук на розділяючу стїну і ледви що станув на горі, як і кивнув на Геварда та спустив ся знову в долину.

— Она тут — шепнув він до него. — Можете зайти отсими дверми. Я не хотів еї перепудити отсими кудлами — але правда, що й Ви, майоре, у Вашім малюнку не дуже подобаєте на чоловіка.

— То правда — она би ще готова перепудити ся мене.

— Знайде ся на то рада. Он там коло недужої стоїть збанок з водою — обмийте Чінґачґукове малярство. Я Вас відтак на ново помалюю. Чортополохи зміняють так часто свій малюнок, що для Індиян то річ звичайна і они на то не зважають.

Гевард зараз перемінив ся в иншого і зайшов чим скорше показаними єму дверми до сусїдного пересїку, вузонької щілини, з котрої зайшов до просторійшої, де посеред скиненої на купу всїлякого рода добичі побачив блїде і зі страху викривлене, але все-таки любе личко дївчини, котра сидїла на купі лосевих шкір.

Давид вже їй був сказав, хто має прийти.

— Денкене! — відозвала ся она дрожачим голосом.

— Алїсиє! — відповів він і прискочив до неї.

— Я знала, що Ви мене не покинете! — сказала она. — Але Ви самі?

Гевард розповів їй всї послїдні подїї і закінчив борзенько коротке оповіданє словами:

— При помочи нашого жертволюбивого приятеля Соколиного Ока можемо проложити собі дорогу через сей дикий нарід, але Вам,

Про подію в Давидові суть такі автентичні вісти: Коли до голосованя зявили ся урльопники і резервісти, не вписані на лїсту виборчу, комісар виборчий Попель спротивив ся їх голосованю. На дворі настав тогди заколот і посипалось камінє до льокалю виборчого. Комісия виборча стала втїкати, а Попель вбіг на другу сторону льокалю, де містить ся постерунок жандармериї і заставив двері шафкою. Товпа вбігла за ним а він утїк до кухнї. Тут его повалено на землю, а він тогди виймив револьвер і убив одного напастника. Жандармам удало ся тогди вивести его, а коли его вели товпа кинулась знову, а якийсь напастник вирвав від него револьвер і змірив ся до жандарма. Той тогди стрілив і убив другого напастника. В тій хвили хтось з заду вдарив Попеля колом по голові і убив его.

Новинки.

Львів дня 12-го марта 1897.

— Іменованя. П. Мінїстер судівництва іменував радниками краєвого суду при трибуналах першої інстанциї радників краєвих судів: Филем. Вихальского в Тисьменици для Сянока і Стан. Проминьского в Заліщиках для Станиславова; дальше повітових судиїв: Євг. Абрагамовича в Ходорові, Иос. Сойку в Болехові і Януар. Баєвского в Глинянах — двох останних з полишенєм їх на дотеперішних становищах.

— Новий медаль буде оснований на поручене Є. В. Цїсаря за заслуги на поли добродійности і людяности. Сей медаль будуть могли дїставати і поодинокі люди і товариства, що розвивають успішну дїяльність в згаданім напрямі. Дотичне власноручне письмо Цїсаря появить ся в найблизшім часї.

— Заходом товариства руских ремісників „Зоря“ в Коломиї відбуде ся на загальне жаданє в недїлю 14-го с. м. в сали каси ощадности представлене народної драми з співами і танцями в трех актах Цезаря Біликовского: „Катерина, дочка козака Остапа“. В І-ім і ІІІ-ім актї буде представлений образ „Русалки на Днїпрі“, осьвічений бенгальским сьвітлом. Білетів на представлене можна набути в „Народнїй Торговли“, а вечером перед представленєм при касї по цїнах: за фотель 60 кр., за крісло 35 кр., за партер 20 кр., за ґалерию 15 кр. Початок о год. $7^1/_2$ вечером. Тому що вибрана до представлення драма буде в Коломиї премерою, Зоряни сподїють ся численної участи місцевої публики.

— Обкража почти. Оногди в ночи отворив собі невислїджений доси злочинець витрихом двері почтового уряду у Львові при ул. Личаківскій під ч. 39 і украв зі столика 62 зр., срібний годинник, будильник і бочівочку москалів.

— Убийство. Дня 1-го марта с. р. найдено на полях громади Пристань коло Мостів великих страшно покалїченого трупа мужчини в віцї около 50 лїт. Лїкар міский др. Невестюк і полковий др. Цайлендорф орекли, що смерть наступила в наслїдок розбитя черепа. В наслїдок того суд зарядив строге слїдство і удало ся вислїдити виновних: 17-лїтного Гарасима Гладюка та 40-лїтну Йосифу Муху. Гладюк признав ся до убийства і зізнав, що намовила его до того та помагала при убийстві Муха, котра по довшім опорі також призпала ся до злочину. Убитий, Нїмець-кольонїст, називав ся Йоган Петрушек і жив так як і его любовниця Муха та хлопець Гладюк з того, що жебрав грошї під покривкою, що єсть погорілцем. Муха мала вже перед тим зносини з двома иншими любовниками, котрих згладила зі сьвіта, а у Петрушка була вже четвертою любовницею. Однако коли пізнала Гладюка і виділа, що Гладюк за нею „пропадає“, велїла єму убити Петрушка, щоби з ним разом зійшла до гробу тайна смерти обох еї попередних любовників. Дальше слїдство веде ся і відкриває що раз то нові злочини, яких допускала ся Муха. Та дївка має імовірно на совісти вже кілька убийств.

— Обманьство при мілїоновій спадщинї викрило ся тими днями у Відни. Варвара Гекль, розведена жінка урядника північної зелїзницї, мала ще 1872 р. зносини з сином мілїонового фабриканта Францом Вальхнером. Муж довідав ся про те доперва в р. 1888 і розвів ся з жінкою, а она перейшла до Вальхнера жити з ним на віру. В лютім 1896 помер Вальхнер і записав свій цїлий маєток синови з того дикого подружя, Генрикови. Однак тепер вийшло на яву, що сей хлопець не є зовсім сином Вальхнера, лиш завіть Гекльової, лише дитиною робітницї Йосифи Склепар. Гекльова купила маленьку дитину і вмовила відтак у Вальхнера, що се его дитина. Тепер Гекльова боронить ся, що Генрика приняла она за згодою Вальхнера, котрий по стратї їх власного сина бажав мати якусь дитину при собі. Але мабуть викаже слїдство, що і тамтой „їх власний“ син був також підкинений, а з тим і перейде мілїонова спадщина в руки родини помершого.

Телеграми.

Відень 12 марта. Вчера відбула ся нарада репрезентантів угорского і австрийского мінїстерства фінансів в справі австро-угорского банку і формально закінчено переговори.

Атини 12 марта. Командант повстанців коло Гераклїону, Каракас, переслав командантам італїяньского корабля воєнного протест против акциї фльоти, яко партийної в користь музулманів і повідомив, що зачіпить форт Гієрапатра.

Переписка зі всїми і для всїх.

Всїх присилаючих відповіди прошу підписувати ся повним іменем, а у важнїйших случаях подавати і докладну адресу, бо буває так, що єсть потреба повідомити когось борзо листовно, і тогди приходить ся взивати его до подання адреси, що очевидно займає богато часу. А відтак: чому менї не знати бодай по імени того, котрому все-таки чи сяк чи так роблю якусь прислугу? Відповіди буду як і доси подавати під умовленим знаком, а о тайність підпису може кождий бути безпечний.

Гр. П. Стрий: А видите, як то добре читати всю переписку. Можна знайти щось і для себе. Ви переконали ся самі на собі, що не треба зараз лякати ся, коли плює ся кровю і не думати, що вже дістає ся вибуху крови, сухіт і т. п.; але з другого боку і не треба знов таких проявів легковажити, лиш вимірку-

---

Алїсиє, треба буде зібрати всї свої сили, всю відвагу. Зважте, що вертаєте в обнятя свого батька, котрий з тугою Вас виглядає.

— Для него я все готова зробити — шепнула Алїсия.

— І для мене — додав Гевард сердечно. Правда, що й — для мене?

— Денкене — відповіла Алїсия — не питайте мене дальше, доки аж при батькови не буду могла більше сказати.

Він хотїв щось відповісти, але хтось вдарив его легко по плечи, а коли він оглянув ся побачив перед собою — Маґву, що як чорт вишкірив зуби.

Глумливий усьміх Гурона так був розлютив Геварда, що той був би его таки на місци задушив, але борба була би не рівна і він передовсім мав на оцї уратованє Алїсиї.

Маґва, що зайшов був другим входом, задля чого полїщук его не добачив, подумав насамперед о тім, щоби его новий плїнник не втїк єму, і засунув тепер чим скорше двері, котрими увійшов а відтак підійшов до свого плїнника і сказав:

— Блїдолицї ловлять хитрих бобрів в сїтки, але червоношкірі уміють ловити Єнґізів!

— Роби, що можеш найгіршого, Гуроне! — сказав на то роздразнений Гевард, не зважаючи в сій хвили, що его житє висить лиш на волоску. Вам і Вашій мести належить ся однакова погорда.

— А чи білий чоловік буде так говорити, коли буде мучити ся на пали? — спитав Маґва усьміхаючись глумливо.

— Скажу то там цїлому племени в очи так, як тут Вам самим! — відповів Гевард гордо і сьміло.

— „Хитрий лис“ єсть великим начальником — відозвав ся Індиянин знову — він піде і закличе своїх молодців, щоби они виділи як блїдолиций буде відважно сьміяти ся, коли они его будуть мучити.

Він обернув ся і хотїв вийти другими дверми, котрими перед тим увійшов був Гевард, коли зачув, як хтось грізно забурмотїв, і він пристанув.

— Аж ось перед дверми появив ся медвідь і перескакуючи з одного місця на друге станув при входї. Маґва подивив ся на него з боку так само, як перед тим начальник Індиян, щоби придивити ся що то за якесь зʼявище. Він не був такий забобонний як другі з его племени, і ледви що побачив одіж добре єму знаного знахора, як і зі спокійною легковажностию хотїв перейти по при него.

Але медвідь завив ще голоснїйше і грізнїйше та знов его спинив. Наконець здавало ся, як би єму того вже було за богато і він сьмілo пустив ся дальше.

Медвідь поступив ся тогди аж до порога та став на заднї лаби а переднї підніс до гори і став ними вимахувати зовсїм так як медвідь.

— Вступи ся, дурнуватий! — відозвав ся Маґва — іди та грай ся з жінками і дїтьми а мудрим людем дай спокій!

Хотїв знову на силу дістати ся до двериий, хоч і не при думцї єму було добувати ножа супротив так грізної постави, — аж медвідь нараз витягнув руку і обняв его з такою силою як справедешний медвідь.

Гевард дивив ся з напруженою увагою на все то, що Соколине Око робив. Коли побачив, що полїщук схопив свого ворога так, що его руки звисали вздовж тїла, вхопив чим скорше мотуз з лика, що лежав на вязанцї очерету і звязав ним Маґву так міцно як лиш міг.

Все то не тревало більше, як дві мінути.

Коли так звязали Гурона і зробили его нешкідливим поклав, его Гевард як малу дитину поздовж на землю.

Маґва доси анї не писнув, але коли тепер Соколине Око — щоби як найкоротше пояснити, що стало ся — здоймив з себе медвежу голову і показав своє лице, Гурон так здивував ся, що лиш сказав „Ов!“

— А що, вже Вам язик розвязав ся? — спитав полїщук холоднокровно. — Ну, то треба Вам ще рот заткати, щоби він нам не пошкодив.

Коли так ворогови ще й рот заткали, то він так по правдї був вже „нешкідливий“.

— Звідки той чортиско тут взяв ся? — спитав тепер Соколине Око. — Попри мене не перейшла прецї анї жива душа!

У відповіди показав Гевард на другі двері.

— То беріть дївчину — відозвав ся полїщук знову — мусимо борзенько втїкати до лїса.

— Она зімлїла — самі видите!

— То завинїть еї в отсю шкіру з буйвола. Мусите еї цїлу закрити — оттакій ніжцї нема в пралїсах пари і она би еї зрадила. — Оттак, беріть же еї тепер на руки та йдїть за мною!

Они прийшли аж до дверий з кори, а зачувши на дворі богато голосів, здогадали ся, що там чекає родина недужої на успіх лїкарскої штуки знахора.

— Єсть ще лиш один спосіб ратунку — шепнув Соколине Око борзо до свого товариша. — Скажіть тим злодюгам, що ми замкнули злого духа тимчасом в печері, а жінку несемо до лїса, де сьвіжий воздух і сьвіже зілє вернуть їй знову утрачену силу.

„Медвідь“ вискочив наперед поміж підслухуючу товпу, а Гевард пустив ся зараз за ним і так знайшли ся в крузї може яких двайцятьох люда, свояків і приятелів недужої.

— Чи мій брат вигнав злого духа? — спитав батько жінки.

— Недуга покинула твою дитину — відповів Гевард торжественно — і тепер замкнена в отсїй печері. Жінку беру до лїса, щоби там покріпила ся і щоби еї недуга знов не взяла ся. Коли сонце зійде, то она вже буде з віґвамі свого чоловіка.

Тихий шепіт був знаком вдоволення, з яким принято сю вість. Але начальник сказав:

вати добре, де і яка їх причина та відповідно до того давати собі раду а коли б потреба, то й порадити ся лїкаря. У всяких хоробах найважнїйша річ, щоби зараз в першім початку давати собі поміч а не допускати, щоби хороба дальше розвинула ся. Що-до крови з носа, то річ така: У молодших людий спускає ся кров з носа частїйше, як у старших, у слабовитих, худощавих частїйше як у здоровенних мязистих (мушкулистих). Причина, що кров пускає ся, єсть в тім, що якась тоненька жилка в болонцї слизовій в носї пукає, звичайно тогди, коли ударити ся, кашляти сильно, сякати ся і т. п., або коли єсть більший набіг крови до голови н. пр. внаслїдок уживаня таких напитків як горівка і алькоголеві напитки взагалї, кава, чай, або внаслїдок якогось великого роздразненя і т. п. Коли би кров дуже часто і сильно пускала ся з носа, то найлїпше покласти ся в холодній комнатї, але так, щоби голова була трохи підоймлена до гори (не треба тепло вкривати ся) і прикладати на ніс і чоло лїд, втягати до носа студену воду з леду, або воду з оцтом, воду з алуном (розуміє ся, що тих додатків до води треба лиш дуже маленько додавати), сьвіжого соку з цитрини і т. п. Радять також спалити корок на попіл і заживати як табаку. Впрочім кров з носа по найбільшій части перестає іти сама з себе і не єсть то так небезпечно, як би хтось думав. Однакож в тяжших случаях треба зарадити ся лїкаря. **М. М. з Д.:** А чому Ви самі не хочете того зробити? Прецї то Ваш власний інтерес. Описаного папоньку? Я Вам показав дорогу і сам мусїв би так зробити, але не маю часу на то. Коли хочете в сьвітї жити, то слухайте ради других, але свій розум майте; дбайте самі про себе, а на других не спускайтесь. Чи Ви гадаєте, що у мене сто голов, сто рук і сто ніг, щоби зараз в сїй хвили кождому його дїло залагодити? — **О. Н. в Пер.:** Витовт, польске Witold — то імя не польске анї не славяньске анї не литовске, а ґерманьске Witehold, так само як і Володимир — Waldemar. Так само має ся річ з Холмом. Назва взята не від якогось славяньского слова „холм“ — се-б то „гора, горб“, але від слова Holm, яке ще й нинї подибує ся в назвах скандинавских місцевостий: Stockholm, Bornholm і т. п. Дальше годї менї запускати ся в так з. в. теорию скандинавску. Се належить до історика. Можу Вам лиш то сказати, що суть два противні собі табори: одні що стоять за теориєю скандинавскою і доказують походженє слова Русь від Скандинавцїв; другі, котрі тому противні. О слова нинї годї перечитись, то треба лишити ученим. Того однакож нїхто не заперечить, що Скандинавцї мали свого часу великий вплив на Славян і слїди того лишили ся ще до нинї, так само у Поляків як і Росиян та у Русинів. — **Безіменному в Петликівцях:** Коли у вашім селї кількох хлопцям груди ростуть як дївчатам, під шкірою єсть щось твердого, круглого і пипки напухли, то перша річ — піти як найскорше до лїкаря. Та хороба буває найчастїйше у маленьких дїтий, але може бути і у старших, від перестуди; на груди може зробити ся боляк, але заким добуде ся на верх, материя збирає ся в серединї. Поміч лїкарска конче потрібна, бо хороба може тягнути ся і кілька місяцїв. Що на то робити, годї сказати, треба видїти і знати, що єсть, а то може сказати лиш лїкар. Чим скорше до лїкаря тим лїпше. Що-до пальця, то видко що набрав; як би лиш то, то треба би прорізати, материю випустити, шкірку доокола обтяти, а відтак промивати карболевою водою і обложивши ватою з аптики обвязати та держати палець чисто, а загоїть ся. Як би щось гіршого, то треба також лїкаря зарадити ся. — **В. Л. в Г.** Паспорт бере ся в старостві, до котрого належить місце приналежности петента, у Львові полїция (бюро паспортове). Там треба зголосити ся особисто, а в бюрі вже скажуть, чи і які заходять трудности і як їх можна усунути. Чи сяк чи так, зголосити ся треба особисто. На паспорт стемпель за 1 зр. — **Т. Ц. в П.:** За прислану інформацию сердечно дякую. Зужиткую. Що-до стипендиї, то треба віднести ся з жалобою до намістництва яко верховної власти, маючої надзір над всякими фондациями, скоро маєте повну певність, що так стало ся, як кажете і скоро поминений мав всї потрібні услівя. Конкурс не мусить бути оголошуваний у всїх ґазетах, вистане одна урядова. Менї видить ся, що вся вина буде в тім, що не подав ся той, котрий міг би був і мав право до того. Коли Ваш син мав вже раз стипендию, то й міг знати, коли конкурс буде розписаний, повинен був звідати ся і подати ся. Коли би лиш то було причиною, то хоч би й инші справи грали якусь ролю, не було би підстави правувати ся, бо відповідь коротка: не дістав, бо не подавав ся. — **Никита З. у Львові:** 1) Прочитайте собі першу відповідь повисше під знаком Гр. П. Стрий. — 2) Який спосіб щадженя гроший найлїпший? — Добре робите, що о то питаєте, бо не лиш питанєм, але й дїлом доказуєте, що того не знаєте. Не треба було висилати своїх питань аж рекомендованим листом; досить було наліпити марку за 3 кр., а 5 кр. заощадити. Марку за 5 кр. можна було наліпити на карту почтової каси ощадности і так поволеньки заліпити цїлу карту та занести на почту і там вложити. Можна було навіть заощадити 6 кр.: написати питанє на картї кореспонденцийній за 2 кр. або в отвертім листї — був би так само дійшов; Ваші питаня не такі дорогоцїнні і цїкаві, щоби аж хтось на них лакомив ся. Найлїпший спосіб дасть ся звести до сих трох правил: а) Треба уміти заробляти на гріш, бо хто уміє заробити, той буде умів заощадити. — б) Треба дуже пильно уважати на то, щоби видаток у всїм був як найменший, а дохід зі всїх боків як найбільший. — в) треба до ощадности навикнути. В тім цїла мудрість. Впрочім було пильно читати „Добрі ради“, де о тім була вже кілька разів бесїда, а були би-сте вже до сего часу научили ся. — 3) Словар Желехівского. Тепер лагодить ся великий словар українсько-руский в тім родї, як єсть польский Лїндого. — Безпредметове, бо вибори вже відбули ся. — 6) Нема; єсть лиш збірка всїляких авторів в перекладї в „Історичній бібліотецї“. — **Гірняк від Скольного:** Згадані Вами книжки моглиби інтересувати хиба якогось теольоґа і то специялїста, але що старі як сьвіт то не мають пїякої вартости, тим більше, що то лиш підручники, учебники. Дуже сумнїваю, чи знайшов би ся на них який любитель, а антикварня не купить. Можете сьміло продати на перець. — Що-до льосів пізнїйше, бо не було часу розвідати. — **Н. Н. п. Стрижів:** Пчоли перевозити найлїпше в пору яка тепер надходить. Коли пчоли в теплий день облетять, треба отвори засїткувати, зложити улиї на віз і відставити до зелїзницї та надати як звичайно кождий фракт. Коли би улиї були рамкові, то треба рамки цьвяшками поприбивати, щоби не хитали ся. В той спосіб перевозив проф. др. Цїсельский, котрий був ласкав дати менї сю інформацию, свою пасїку зі Львова аж на Поділє. — (Дальші відповіди пізнїйше).

— Добре — ідіть в ліс! Я мужчина і борець, піду до печери і буду бороти ся з злим духом.

— Чи мій брат з розуму війшов? — сказав єму на то Гевард. Чи він такий лютий? Стрітить там хоробу і она влїзе в него та буде гнати ся за его донькою в лїсї. Нї — нехай мої дїти чекають на дворі а коли би дух важив ся вийти, нехай убють его палками. Він хитрий і буде волів сидїти в печері, коли побачить, кілько рук на него підняло ся.

Ся пересторога помогла, бо мужчини добули свої ножі, попідносили томагаки і так стояли перед дверми від печери пильнуючи „злого духа“.

Дїти вже давно були полягали спати, але борцї волочили ся ще поміж хатами, а Гевард мусїв далеко обходити село і гнав що сила з своєю добичею до лїса.

Алїсия прийшла знов до себе і сказала тепер:

— Буду вже сама іти.

— Нї, Алїсиє, Ви ще за слабі.

— Але несьмілива дївчина вирвала ся і ішла сьміло побіч него за вірним Соколиним Оком в медвежій шкірі.

Коли вже були досить далеко від індияньского табору він станув і сказав:

— Сею стежкою зайдете аж до потока; беріть ся відтак его північним берегом, аж дійдете до малого водоспаду, відтак виидете на горб по правій руцї і побачите огонь другого племени; коли то правдиві Делявари то будете у них безпечні. Втїкати далеко зі слабосильною дївчиною тепер годї; Гурони пішли би слїдом за нами і наші скальпи повисли би у них за поясом, заким би ми уйшли ще кілька миль. Ідїть же з Богом!

— Ви чейже нас не покинете? — спитав Гевард здивований.

— Гурони держать в неволи гордість Делаварів — відповів Соколине Око — послїдний з благородної крови Могіканів єсть в їх руках. Побачу, як би єму дати поміч; Ункас не сьміє згинути, доки жиє Соколине Око, щоби до того не допустити. Я чув, що у молодих єсть таке чувство, котре чоловіка і жінку вяже тїснїйше, як батька і сина. Може бути. Я рідко бував там, де були жінки моєї барви, але то на оселях така вже доля з природи. Ви важили житєм за отсю дївчину і видко, що Вас перло таке чувство до того. Що-до мене то я познакомив Ункаса з правдивим характером рушницї та стояв при нїм не в однїй кровавій борбі! Зимою і лїтом, днями і ночами ходили ми разом лїсами, їли з одної миски, стерегли один другого, коли котрий з нас ляг спати — а заким Ункаса возьмуть на муки, то доки я ще можу рушити рукою і ногою — вї, присягаю ся Всевишному, що сотворив і білих і червоних, заким би той моґіканьский молодець мав згинути, бо не стало єму приятелїв, то скорше мусїв би сьвіт запасти ся і моя „убийниця“ замінити ся на пискливий інструмент сьпівака!

А стиснувши відтак впослїдне Гевардови руку пустив ся полїшук відважно назад до табору Індиянів.

Гевард і Алїсия пішли дальше до села Делязарів.

Соколине Око, спускаючись на то, що Маґва добре звязаний, пішов простїсенько ід хатам; прийшовши близько став іти поволїйше розглядав ся уважно на всї боки і пустив ся відтак в ту сторону, де одна хата стояла трохи віддалїк від других.

Тепер зробив з себе знову медведя і підлїз аж до стїни та заглянув крізь шпарку до середини, де побачив Давида, котрий случайно як-раз о нїм думав.

Тому чоловічискови бачите, хоч і як він був легковірний, було таки якось дивно, що медвідь сьпівав — а прецї чув то на свої власні уха.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-європ. год.

Відходять до

	Посьпішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	5.55	2·06	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·08	2·19	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—		9·35	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	3·29	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

За редакцию відповідає: Адам Кравецкий

З друкарні В. Лозинського під зарядом В. І. Веберя.